

نظم اجتماعی (۲ از ۴)

قواعد اجتماعی، ۱- ارتباط ما با یکدیگر را امکان پذیر می سازند.

۲- سامان می دهند، ۳- کنش های ما را برای یکدیگر قابل پیش بینی می کنند و ۴- امکان مشارکت ما در زندگی اجتماعی را فراهم می آورند.

ارتباط میان پدیده های اجتماعی **ساختار اجتماعی** نامیده می شود. ساختار اجتماعی چگونگی **رابطه** و **پیوند** میان پدیده های اجتماعی مختلف است .
«**نظام اجتماعی**» مفهوم دیگری است که با نظم ارتباط دارد. نظام اجتماعی یک **ساختار اجتماعی** پویاست.

منظور از **پویا** بودن نظام اجتماعی این است که بخش های مختلف آن بر یکدیگر **اثر** می گذارند و از یکدیگر **اثر می پذیرند**. نظام اجتماعی هم می تواند در **خود** تغییراتی به وجود آورد، و هم می تواند در **محیط خود** تغییراتی ایجاد کند.

نظام اجتماعی همانند یک **موجود زنده** تلاش می کند با تغییر در **خود** و **محیط**، **نیازهای خود** را تأمین کند و خود را در **بلند مدت** حفظ نماید.

گاهی **تغییر** در یک پدیده اجتماعی با **تغییر** در پدیده دیگر همراه است. این دو پدیده را «**هم تغییر**» می گویند. یعنی می توان تغییرات یکی از آنها را به کمک تغییرات دیگری توضیح داد.

جامعه‌شناسی تبیینی همان جامعه‌شناسی پوزیتیویستی است و پوزیتیویسم به معنی وحدت روش علوم است؛ یعنی در همه دانش‌های علمی، روش مطالعه، یکسان است و آن هم روش تجربی است.

منظور از تبیین، بیان چرایی یک پدیده یا نشان دادن علت ایجاد یا زوال آن است.

در اوایل قرن نوزدهم میلادی، با محدود دانستن دانش علمی به دانش تجربی صرفاً تبیین‌های تجربی به رسمیت شناخته می‌شد.

زیرا چنین می‌پنداشتند که دانش علمی تنها از راه حس به دست می‌آید.

جامعه‌شناسی در آغاز شکل‌گیری خود سعی کرد به علوم طبیعی به ویژه علم فیزیک نزدیک شود.

به همین دلیل، اگوست کنت، بنیان‌گذار جامعه‌شناسی، ابتدا نام فیزیک اجتماعی را برای این رشته برگزید.

این رویکرد که جامعه‌شناسی اجتماعی را در زمره دانش‌های تجربی و ابزاری قرار می‌دهد.

با نام جامعه‌شناسی تبیینی شناخته می‌شود.